

לרצו לך פירושם לחלק בין פרושי רשע לין סא שפיר מחלקי
בגמי דאפער ומספר תפא"כ דין, וסברי ספוס דלרב לשי
אפער בכסן אחר וסוס כמו אפער לספר ואינו מחלק דסכא
תריי אפער, או דעלני אסך מימלא דרביס זיל וס"ל דגס
ליותר מרביעיית אפער זשיגס מועסת, וסו שמי ספוס אפער
בכסן אחר או ביסן מעס, ומחילא איש סברייתא גס לרבי
דסיכא דאין ע"ה לסלל מאיסור, גס רבי מודס דחייש לשמא
יבנס דלרצו שפיר אפער ז' סחירוליס ולאו קימתא דגמי אפער
בכסן אחר וליש ודוק:

מאתי ש"צ דחייט בלס"ר תכנסו בכפרים אברהם חיים
ראובן בן סענא רעכיל:

סימן ח.

ב"ה אור ליום ועש"ק פ' צו תרי"ג ואיידעלצוב יע"א.

שפעת שלום וברכה חיים אל כבוד אחי מיר הרב
הג' תרי"ג ובקי המעלה ומפלג תוסיד המפורסם
בנשיך חיים גיי עהי פ"ה כקשית מ"ה פ"נחם
א"י שלישי"א אבד"ק פירץ יע"א:

אחרשתה"ק. מכתבך קבלתי היום לפנות ערב שמחתי

מאוד בדברי קדשך, והנה אין לי פנאי לנעין
כעת כידוע כי הסדרות של בני העיר מרובים מאוד עכ"ז לחציבות
דברי קדשך פניתי מעט להשתפשע בדבריך הספורים, ע"ד אשר
חדשת כי המק"ה (בסי' ת"מ סק"ג וס"י תמ"ח) החמיר למכור
דזוקא מקום שהחמץ מונח שם דהגוי נברא פרעלאי ולא יעלם
וסו כאחריות אלס על ישראל, וכן מעסע דקוקיף במלוה וסו
כמשכון וגס דדיניהס אינו מחויב לשלם כי מחזיקים המכירה
להערמה ע"ש וסעכירות לא קני' דלא קי"ל כר"ת ביחד לו וז"ת,
וכתבת אחס דמכירס על בית אינו קונס רק רעיעענסני וסב
כמעט אין עולס, עכ"ל הספור, סנה ליישב מנסג העולס סרביס
ככניס מוכסיקס ראיני וידעתי שאינס עושים רק שכירות
וכמדותס לי שכן נהגת בעלמך. סנס סמעין בדברי המק"ה
(בסי' ת"מ) יראס שאינו מחזיק סאחריות סלוס רק כאחריות
אלס, כי מס שכתב (בסי' תמ"ח) מעסס משכון בלחמ אינו
מוכן סא גס סמקוס מוסכר לו ונכתב בפירוש זשס"מ שאינו
רשאי להחזיקו ורשאי סגוי לפשות בו כל מס שאדס עושס בשלו
למכרו ולהשאילו ולהשכיר בלי פולס סס ומלפ"ק וכדומס שופרי
דשפרי ואיזס משכון נקרא, וסיקר כי סכל סולך אל
מקום אחד מעסס אחריות אלס, וסנס בלחירות אלס זש"ע
ז' ריעות וססו"ז סכריע להקל כסכרת סראכ"ד וסרב זש"ע פסק
סן דיעעבד, וכן ביחד לו וז"ת פוסק סחק יעקב וסכריע כר"ת
דמהני, וכן סחזיק סרב זש"ע שלו, ולף דגס סרב מלאדי זש"ע
סלו סחמיר לכתחילס זשניסס גס יחד ביחד לו בית ובלחירות
אלס, מ"מ מכ"ל דשכירות לא קני' בגוי וסו סעסס סחולקיס
על ר"ת ג"כ לא ברירא ולרעת סרביס מגדוליס דלף ביחד לו
בית לא מהני מ"מ שכירות מהני דגס יס לומר דגס זיפול מהני
וסרביס מפוסקיס סוכרים דמהני לחמץ ידוע ג"כ ואפער סזיס
מקרי חמץ שאינו ידוע כיון שיש סרביס ספיקות סלס סו חמץ
סלו, וידעתי שחמץ סמוכר לא מהני זיפול כיון שסכרו וספרס
חמץ סלס קבל עלי' רק אחריות וכן מבוחר במק"ה ואעפ"כ בכל
אלו ספרסיס יס לרדיס ולרדיס להקל כן סול מעיקר הדבר,
אך עוד נלס"ד סנס סמק"ה גופי' לא כתב (בסי' ת"מ סק"ג)
דסי אחריות אלס מעסס דסול נברא פרעלאי ורק פשמו מוסס
זשדיניהס לא יכריחו אותו לשלם גס מעסס משכון ע"ש וסנס
סעסס משכון פשיטא שאין לחוש וכמ"ש לעיל רק מעסס זדיניהס

וסנס מ"ס, לא כתב דסי נברא פרעלאי, לכן נלס"ד דס אינו
דומס ללחירות אלס כיון שפ"ס דין מחויב לשלם וסחפסו וסס
זכך ססגוי פרעלאי אין אדס ידוע מסמונוסיו סל סכיר, ואפער
יפער וכדומס וא"כ כמו שזשכיריס לו סחדר ססחמץ במוכו
וסכירות זדיניהס קני' לגוי וסס שיש לישראל אחריות אלס על
דמי סכירות לא איכספ לן בודאי דעל שכירות סמקוס לא
איכספ לן בלחירות איכ ממיז איך נחפוס סחבל זכ' ראשיס
אס אכנסו דמיס פ"ס חוקי ישראל ודיני ישראל לא נחשב ללחירות
אלס כיון שסחויב לשלם וסול דסי נברא פרעלאי לא איכספ
לן כמ"ס לעיל, ואי מוסס דדיני גויס מחזיקיס לסערמס ולא
ילסרך לשלם וסו אחריות אלס זדיניהס סוב סביס ג"כ נקנס
לגוי וסו חמלו סל גוי זכיתו סל גוי וישראל קבל עלי' אחריות
וממיז מוסר, אי דדיני ישראל לא סו אחריותו עלי' ודיני
גויס לא מקרי זיתו סל ישראל, כנלס"ד נכון, וסנס סרביס מוסניס
זמכירס סמקוס וג"ז מוסניס רכניס מוכסיקס וכן נהגתי גס
אני איזס שניס אף שאין אני סמסוכסיקס, ולפי דבריך קשס
זעיניך המכירס יען שפסי' דיניהס אינו מופיל, לענ"ד לפי דברי
סמק"ה שסחשב ללחירות אלס כיון ססגוי לא ילסרך לשלם
זדיניהס סמחזיקיס אותו לסערמס, אמאי לא חשש פסי לבסל
סמכירס סן זכסף וכל מיני קניינס זשעולס שפויס לוס
סא זדיניהס לא יכופו לקייס סמק"ה ויכול לחזור בו כיון שאין
מחזיקיס א"ת, סמכירס רק לסערמס וסס מופיל כל סדכירס
וע"כ ססברא וז סלס יכופו אותו לשלם אינו מופיל רק ש"ס'
נק' אחריות אלס אהל סלס יס"י סמק"ה קייס זשכיל וס כיון
סלס יכופו אותו לקייס סמק"ה, ויכול לחזור, וס לא אמרינן כיון
דדיני ישראל מופיל סמק"ה ודיני גויס כ"ז סלס חור בו אפער
ג"כ נקנס לו ולכך מופיל איכ מס חשש יס על מכירס סקרקע
ג"כ כיון דדיני ישראל קונס ודיני גויס ג"כ כ"ז סלס חור
בו ורק סלס יכופו אותו כיון שסול בלי ריעעס סלס בלוי'
לא יכופו אותו לשלם וככ"ל וספרס כפי מס שנוסגיס וכן אני
נוסג לכתוב כי מתי שירלס סגוי סקונס שאפמוד לרייענס
מחויבים לתת לו על סולאות שלי סלס כן דרך כל סקוניס
זמיס וכן נעסס סקינן מתחילס אף זדיניהס, ע"כ לפענ"ד אין
חשש לוס, אמנס אני וס איזו שניס נוסג לכתוב כן סגני מוכר
לערל, כל סמקומות מכירס גמורס וכ' כדן יכדס, ואח"כ
אני כותב וסס יס איזס חשש ססק סלס יועיל וס אפ"י חוק
סמלכות או אולי גס עפ"י דיני ישראל, סגני מתנס עס סערל
שיסארו אלו סמקומות עכ"ס מוסכריס לו על זמן סמוכר
זשפסי"מ זמקומות סשכוריס לו זמק"ה כל מקוס בעד שני
קאפיך דורך שניס, ולע"ד ככר ילחתי זוס דבר שיש בו די:
ועתה נדבר ממס סחדשת למכור לישראל אחר שאין סחמץ
סלו ולסנתות סמחויב להסאיר שכירות סראשון סגוי
זמקומו לזמן סכ"ל, זוס אני מסופק לשיסוך סלחס מחמיר
זוס סנה (בסי' ת"מ) מבוחר שישראל סקבל אחריות על חמלו
סל גוי וספקידו זיד גוי אחר אסור זסנלס ע"ש זרמ"א וכן
ססכירו לסלכס, וסחי' מחמיר עוד סס אף סקבל עלי' אחריות
סגוי סב' ע"ש, איכ לכאורס תמוס לשיסס סמק"ה ססחמיר
זשכירות דלס קניא בגוי ואעפ"כ כתב דישראל שאין לו בית
ש"ע רק זשכירס די זשכירות דמס דסוי לי' אסמלק ע"ש
ונרלס מדברי' אף זסי' לו בית זשכר מישראל, ואמאי ליסוי
כספקידו זיד ישראל אחר, אמנס וס פשוט דקבלת אחריות
זעלמו לא איכספ לן בישראל סקבל אחריות על חמלו סל גוי
זכיתו סל גוי שפיר דמי ורק זקבלו לזיתו וספקידו זיד אחר
סוס זיתו סל אחר ג"כ זשלו כיון שנותן לו רשות להניח סס
חפלוו חמלו וסו סוב זממלו סל ישראל זכיתו סל גוי ורק
זקבל סגוי סב' אחריות סליני. סמג"א ס"ל דנסמלק סישראל
מכל וכל, וסחי' פליג גס לוס, וסנס גס כלו מדוע לא נלסר
לסמלק